

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 852

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 369 din 28 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 309 din Codul penal, raportate la art. 295 și art. 308 din același act normativ.....	2-4
Decizia nr. 370 din 28 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României	4-5
Decizia nr. 439 din 10 iulie 2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	6-9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
754. — Hotărâre privind trecerea din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului și în folosința gratuită a Patriarhiei Române, pentru Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale, a unui imobil aflat în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
943. — Ordin al ministrului tineretului și sportului privind aprobarea Procedurii de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României	11-12
1.265. — Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) — textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.413(97) și MSC.443(99) ale Comitetului de siguranță maritimă.....	12-14
1.337. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea hărților strategice de zgomot pentru Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	14
2.407. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat în comuna Vânători-Neamț, județul Neamț, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Schit Nifon, și a patru componente în grupa valorică B	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 369 din 28 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 309 din Codul penal, raportate la art. 295 și art. 308 din același act normativ

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 309 din Codul penal raportate la art. 295 și 308 din același act normativ, excepție ridicată de Viorel Știube în Dosarul nr. 4.515/84/2013 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.831D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care aceasta solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că dispozițiile art. 295 din Codul penal reglementează forma de bază a infracțiunii de delapidare, cele ale art. 308 din același act normativ reglementează aceeași infracțiune săvârșită de alți subiecți activi, iar dispozițiile art. 309 din același act normativ reglementează varianta agravată a infracțiunii de delapidare. Susține că, în ceea ce privește dispozițiile art. 308, ce reprezintă o variantă atenuată a infracțiunii de delapidare, s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 10 februarie 2015. În acest context apreciază că dispozițiile criticate sunt clare și previzibile, atât din perspectiva redactării, cât și din cea a interpretării jurisprudențiale. În continuare face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia previzibilitatea nu împiedică solicitarea sfatului unor specialiști pentru a evalua rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele ce pot rezulta dintr-o acțiune (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35); redactarea unui text nu poate avea o precizie absolută, admitându-se posibilitatea clarificării lui pe cale de interpretare jurisprudențială (Hotărârea din 19 septembrie 2008, pronunțată în Cauza *Korbely împotriva Ungariei*, paragraful 71). Așa fiind, apreciază că dispozițiile privind infracțiunea de delapidare, atât în varianta simplă, cât și în cea agravată, sunt redactate cu respectarea principiului clarității și previzibilității. Faptul că varianta agravată face trimitere doar la varianta simplă a infracțiunii de delapidare, iar nu și la varianta atenuată a acesteia nu are semnificația unei lipse de previzibilitate a acestor dispoziții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.515/84/2013, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu**

excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 309 din Codul penal, raportate la art. 295 și art. 308 din același act normativ, excepție ridicată de Viorel Știube, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanță și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedepsa pe care o riscă în virtutea acestora. Referitor la principiul clarității și previzibilității legilor, autorul excepției invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, de exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 sau Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016.

6. Autorul excepției apreciază că modul de reglementare a infracțiunii de delapidare în forma agravată (prevăzută de art. 295 din Codul penal cu referire la art. 309 din același act normativ) este neconstituțională în măsura în care se poate aprecia că dispozițiile art. 309 din Codul penal sunt aplicabile și forme atenuate a acestei infracțiuni (prevăzută de art. 308 din Codul penal, raportat la art. 295 din același act normativ), atât timp cât textul art. 309 din Codul penal nu face trimitere la dispozițiile art. 308 din același act normativ.

7. **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că textele criticate respectă cerința predictibilității incriminării în sensul că, deși dispozițiile art. 309 din Codul penal nu fac referire directă și la art. 308 din același act normativ, este evident că se referă și la faptele reglementate de acesta din urmă [respectiv faptele săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (1) din Codul penal ori în cadrul oricărei persoane juridice], iar motivul pentru care nu sunt enumerate în art. 309 din Codul penal este acela că art. 308 din același act normativ nu reglementează o infracțiune de sine stătătoare, ci reprezintă, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2015, o variantă atenuată a infracțiunii de delapidare prevăzută de art. 295 din Codul penal.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 309 din Codul penal, raportate la art. 295 și 308 din același act normativ. Dispozițiile art. 308 alin. (1) din Codul penal au fost modificate prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 193/2017 pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 25 iulie 2017, în sensul eliminării din conținutul acestuia a referirii la dispozițiile art. 301 din Codul penal. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 295 din Codul penal: „(1) *Însușirea, folosirea sau traficul de către un funcționar public, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*”

(2) *Tentativa se pedepsește.*”;

— Art. 308 alin. (1) din Codul penal: „*Dispozițiile art. 289—292, 295, 297—300 și art. 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.*”;

— Art. 309 din Codul penal: „*Dacă faptele prevăzute în art. 295, art. 297, art. 298, art. 300, art. 303, art. 304, art. 306 sau art. 307 au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. Totodată, sunt invocate prevederile art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 295 din Codul penal reglementează varianta-tip a infracțiunii de delapidare, ce constă în însușirea, folosirea sau traficul de către un funcționar public, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează și se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

14. În ceea ce privește dispozițiile art. 308 din Codul penal, Curtea observă că acestea, potrivit Deciziei nr. 1 din 19 ianuarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 10 februarie 2015, reprezintă o variantă atenuată a infracțiunii de delapidare prevăzute de art. 295 din Codul penal.

15. Curtea Constituțională a constatat că, având în vedere pericolul social pe care faptele de delapidare îl prezintă, în general, pentru relațiile patrimoniale ale unei persoane juridice, legiuitorul a incriminat, prin art. 308 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea de delapidare atunci când ea este săvârșită în mediul privat, respectiv atunci când faptele sunt comise de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal ori în cadrul oricărei persoane juridice. Având în vedere conținutul constitutiv al infracțiunii de delapidare și pericolul social pe care faptele prin care aceasta poate fi realizată îl prezintă pentru relațiile sociale de natură patrimonială a oricărei persoane juridice, precum și pentru activitățile economice ale oricărei astfel de persoane, Curtea a reținut că o atare reglementare legală nu este contrară caracterului necesar al incriminării astfel realizate și păstrează un just raport de proporționalitate între interesul general, circumscris imperativului respectării relațiilor sociale protejate de norma juridică în cauză, și cel individual, circumscris libertății persoanei de a exercita activități economice. Dimpotrivă, Curtea a constatat că pedepsirea faptelor de delapidare, în cazul săvârșirii lor în mediul privat, cu o pedeapsă ale cărei limite

speciale se reduc cu o treime realizează un just echilibru între nevoia de protecție a valorilor și relațiilor sociale anterior menționate, inclusiv prin intermediul normelor de drept penal, și severitatea pedepsei penale aplicabile. De asemenea, Curtea a reținut că, într-adevăr, împotriva persoanelor din mediul privat care săvârșesc fapte cauzatoare de prejudicii poate fi angajată răspunderea civilă, de dreptul muncii sau altă formă de răspundere. Curtea a constatat, de asemenea, că, pentru persoanele juridice din mediul privat, desfășurarea în mod corect a relațiilor sociale de natură patrimonială și a activităților cu caracter economic constituie o premisă importantă a însăși existenței lor. Prin urmare, având în vedere pericolul considerabil al faptelor de delapidare prin raportare la importanța valorilor sociale ocrotite prin norma de incriminare, Curtea a conchis că utilizarea de către legiuitor a forței de constrângere a statului, prin mijloace de drept penal, în cazul săvârșirii faptelor de delapidare în condițiile art. 308 alin. (1) raportat la art. 295 alin. (1) din Codul penal, este proporțională cu scopul urmărit, chiar și în condițiile în care alături de răspunderea penală pentru această infracțiune poate fi angajată și o altă formă de răspundere dintre cele anterior enumerate (Decizia nr. 461 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 25 noiembrie 2016, și Decizia nr. 256 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017).

16. În ceea ce privește dispozițiile art. 309 din Codul penal, Curtea observă că acestea reglementează o variantă agravată comună pentru toate infracțiunile de serviciu, inclusiv cea de delapidare reglementată de dispozițiile art. 295 din Codul penal, care prin săvârșire au produs consecințe deosebit de grave. Totodată, potrivit art. 183 din Codul penal, prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 2.000.000 lei. Astfel, se observă că, în prezent, pentru a se constata, în concret, că o faptă incriminată este producătoare de consecințe deosebit de grave se are în vedere criteriul obiectiv, reprezentat de indicarea unei limite valorice a prejudiciului cauzat prin săvârșirea faptei.

17. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că, pentru a fi incidente atât prevederile art. 308 din Codul penal, cât și cele ale art. 309 din același act normativ, trebuie să se constate, mai întâi, că oricare dintre faptele de delapidare prevăzute în art. 295 din actul normativ amintit întrunește toate elementele de structură ale conținutului variantelor descrise de norma de incriminare.

18. Ceea ce deosebește varianta atenuată a infracțiunii de delapidare de varianta agravată a aceleiași infracțiuni este faptul că pentru prima variantă trebuie analizată calitatea subiectului infracțiunii, pe când pentru cea de-a doua variantă se va analiza latura obiectivă a acesteia.

19. Astfel, în cazul variantei atenuate trebuie stabilit dacă subiectul activ al infracțiunii este o persoană care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal ori în cadrul oricărei persoane juridice. În ceea ce privește varianta agravată, se va analiza urmarea imediată a faptei, ca element al laturii obiective a infracțiunii.

20. Prin urmare, încadrarea juridică a faptei săvârșite în varianta atenuată a infracțiunii de delapidare, prin stabilirea subiectului activ prevăzut de dispozițiile art. 308 din Codul penal, nu exclude constatarea producerii unei pagube materiale care se încadrează în conceptul de „consecințe deosebit de grave”, astfel cum acesta este reglementat de Codul penal.

21. Stabilirea unui subiect activ prevăzut de art. 308 din Codul penal nu poate avea drept consecință decât faptul că este exclusă de la aplicare pedeapsa prevăzută de legiuitor pentru varianta-tip a infracțiunii de delapidare, iar nu faptul de a nu mai putea analiza urmarea imediată a faptei săvârșite și aplicarea dispozițiilor art. 309 din același act normativ. Așa fiind, în cazul infracțiunii de delapidare, incidența variantei atenuate a infracțiunii, prevăzută de art. 308 din Codul penal, nu exclude aplicarea variantei agravate a infracțiunii, prevăzută de art. 309 din Codul penal, deoarece elementele analizate în cele două cazuri sunt elemente diferite ale conținutului constitutiv al infracțiunii.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Știube în Dosarul nr. 4.515/84/2013 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 309 din Codul penal, raportate la art. 295 și art. 308 din același act normativ, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 370

din 28 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
4. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.052/828/2017, **Judecătoria Topoloveni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României**, excepție ridicată de Elena Claudia Zamfir, Petrișor Zamfir, Ion Badea și de Dumitru Pană, cu ocazia soluționării unei cauze penale referitoare la nerespectarea regimului armelor și munițiilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 148 și Directivei 91/477/CEE. Apreciază că în urma integrării României în Uniunea Europeană a intervenit o relaxare a regimului acestor arme.

6. **Judecătoria Topoloveni** apreciază că autorii excepției de neconstituționalitate invocă prevederile art. 148 din Constituție, indicând ca norme interpose celei de referință pe cele cuprinse în Directiva 91/477/CEE. Instanța judecătorească reține că inadmisibilitatea unei astfel de sesizări poate fi constatată doar de Curtea Constituțională, în acest caz filtrul admisibilității presupunând în mod necesar constatarea condiționalității cumulative, astfel cum a fost stabilit prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011. Potrivit deciziei amintite, această condiționalitate presupune că norma interpusă de dreptul Uniunii Europene trebuie să fie suficient de clară, precisă și neechivocă și trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției. Or, această operațiune comportă, de asemenea, un grad de relativitate, astfel că doar Curtea Constituțională este în măsură să constate incidența sau nu a condiționalității sus-menționate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Elena Claudia Zamfir, Petrișor Zamfir, Ion Badea și de Dumitru Pană în Dosarul nr. 1.052/828/2017 al Judecătoria Topoloveni. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.859D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Arată că, inițial, Directiva 91/477/CEE a fost transpusă la nivel național „prin Ordonanța de urgență a Guvernului privind frontiera de stat a României, prin Legea privind regimul armelor și al munițiilor și prin Legea privind Codul vamal al României”. Susține că directiva prevede o armonizare minimă, aceasta neaducând atingere dreptului statelor membre de a lua măsuri în vederea prevenirii traficului ilegal de arme. Apreciază că România a realizat o transpunere mai restrictivă, care este însă permisă, deoarece statele se bucură de o marjă largă în procedura transunerii legislației europene. În continuare, face referire la art. 3 din directivă, potrivit căruia statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri mai stricte decât cele prevăzute în directivă. Astfel, reglementarea unei infracțiuni care împiedică comerțul ilegal de arme este prevăzută și permisă de directivă.

8. **Guvernul** apreciază ca fiind relevante considerentele din cuprinsul Deciziei nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010. De asemenea, Guvernul arată că, potrivit Deciziei nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*”. Prin urmare, având în vedere că nu este îndeplinită condiția motivării, cuprinsă în art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006. Dispozițiile criticate au fost modificate prin art. 30 pct. 1 din Legea nr. 49/2018 privind precursorii de explozivi, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 2 martie 2018. Dispozițiile criticate aveau, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 86/2006, următorul conținut: „*Introducerea în sau scoaterea din țară, fără drept, de arme, muniții, materiale explozibile, droguri, precursori, materiale nucleare sau alte substanțe radioactive, substanțe toxice, deșeuri, reziduuri ori materiale chimice periculoase constituie infracțiunea de contrabandă calificată și se*

pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare.”

În prezent, după modificarea prin Legea nr. 49/2018, dispozițiile criticate au următorul conținut: „*Introducerea în sau scoaterea din țară, fără drept, de arme, muniții, materiale explozibile, precursori de explozivi restricționați, droguri, precursori, materiale nucleare sau alte substanțe radioactive, substanțe toxice, deșeuri, reziduuri ori materiale chimice periculoase constituie infracțiunea de contrabandă calificată și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare.*”

12. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în motivarea acesteia, autorii s-au limitat la a face trimitere la dispozițiile constituționale ale art. 148, fără să arate, în mod concret, în ce constă contrarietatea astfel reclamată. Astfel, autorii excepției apreciază doar că drept „urmare a integrării României în Uniunea Europeană a intervenit o relaxare a regimului acestor arme” fără a prezenta alte elemente care să susțină eventuala neconstituționalitate reclamată.

14. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»”.

15. În consecință, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României ca inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Elena Claudia Zamfir, Petrișor Zamfir, Ion Badea și de Dumitru Pană în Dosarul nr. 1.052/828/2017 al Judecătoriei Topoloveni.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Topoloveni și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 439

din 10 iulie 2019

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 109
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.857 din 12 iunie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.735A/2019.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se arată că forma legii transmise la promulgare este una ulterioară procedurii de reexaminare, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 684 din 6 noiembrie 2018, și, având în vedere că Parlamentul a adoptat o serie de reglementări care excedează limitelor deciziei menționate, se apreciază că legea criticată a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție.

4. Se menționează că, la data de 27 iulie 2018, Președintele României a formulat o sesizare de neconstituționalitate asupra legii criticate. Prin Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile articolului unic [cu referire la art. 109 alin. (6)—(11), (13) și (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002] din legea criticată sunt neconstituționale. După parcurgerea procedurilor legislative parlamentare, Parlamentul a adoptat legea criticată în forma dedusă controlului Curții Constituționale prin prezenta sesizare.

5. Așadar, Decizia Curții Constituționale nr. 684 din 6 noiembrie 2018 a avut ca efect redeschiderea procedurii de reexaminare a legii de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu decizia instanței constituționale în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție. Potrivit jurisprudenței sale constante (a se vedea Decizia nr. 1.177 din 12 decembrie 2007, deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018 și Decizia nr. 61 din 13 februarie 2018), Curtea Constituțională a statuat că, în cadrul acestei proceduri, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării, și, în măsura în care se impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii ca operațiune de tehnică legislativă, fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză. Or, în cazul de față, în cadrul procedurii de punere de acord a legii cu Decizia Curții Constituționale nr. 684 din 6 noiembrie 2018, Parlamentul a eliminat anumite texte din legea criticată, deși acestea nu au făcut obiectul sesizării de neconstituționalitate și nici al controlului de constituționalitate, iar altele au fost modificate, deși acestea nu au fost declarate neconstituționale și nu corespund vreunei necesități de recorelare cu celelalte dispoziții ale legii.

6. Astfel, prin Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018, Curtea a constatat că articolul unic, cu referire la modificarea alin. (3) al art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, din legea în forma anterioară controlului de constituționalitate este constituțional. În procedura reexaminării, Parlamentul a modificat însă textul alin. (3) al art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, deși acesta a fost declarat constituțional de către instanța constituțională, ca urmare a efectuării controlului de constituționalitate. Așadar, modificarea acestor dispoziții s-a făcut cu depășirea limitelor deciziei Curții Constituționale, astfel încât dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție au fost încălcate. Cu privire la limitele reexaminării, se invocă Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004 și Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018.

7. Mai mult decât atât, se consideră că legea a fost adoptată cu ignorarea celor statuate prin Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018 și prin jurisprudența constantă a Curții Constituționale, înfrângând în acest mod voința instanței de contencios constituțional. Astfel, legea s-a adoptat prin înlăturarea efectului deciziei instanței constituționale, care este unul obligatoriu, inclusiv pentru legiuitor. Considerentele și dispozițiile obligatorii ale deciziilor Curții Constituționale se impun cu aceeași forță juridică tuturor subiectelor de drept. De aceea, ținând cont de aceste argumente, precum și de cele anterior expuse, se consideră că legea criticată a fost adoptată și cu încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție.

8. Se arată că aceleași critici sunt aplicabile și în ceea ce privește modul în care s-a pus de acord cu Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018 articolul unic, cu referire la modificarea alin. (4) al art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, din legea în forma anterioară controlului de constituționalitate. Se consideră că această intervenție legislativă s-a realizat prin depășirea limitelor stabilite prin Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018 și contrar prevederilor art. 147 alin. (2) din Constituție.

9. Se mai arată că din legea criticată lipsesc dispozițiile cuprinse la articolul unic referitoare la modificarea alin. (5) și (12) ale art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum acestea erau prevăzute în legea adoptată în prima fază, anterior realizării controlului de constituționalitate. Aceste prevederi nu au făcut nici obiectul sesizării de neconstituționalitate a Președintelui României și nici al controlului de constituționalitate, astfel că eliminarea acestora s-a făcut cu depășirea limitelor deciziei Curții Constituționale. Prin urmare, ca efect al depășirii de către Parlament a limitelor reexaminării, a fost încălcat art. 147 alin. (2) din Constituție. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 75 din 30 ianuarie 2019, paragraful 48.

10. În concluzie, se arată că legea supusă controlului de constituționalitate s-a adoptat cu nesocotirea celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 684 din 6 noiembrie 2018. Se subliniază că este esențial ca instanța constituțională să procedeze la soluționarea definitivă a acestei situații și să constate neconstituționalitatea acestei legi în ansamblu, fără posibilitatea Parlamentului de a o mai reexamina.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

12. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. Se susține că, în urma pronunțării Deciziei nr. 684 din 6 noiembrie 2018, Parlamentul a modificat art. 109 în integralitatea sa pentru a respecta prevederile constituționale, asigurându-se astfel caracterul unitar al reglementării în cauză. În conținutul său, modificările aduse prin legea criticată au în vedere reglementarea unei anumite conduite expres prevăzute în sarcina participanților la trafic, cât și a poliției rutiere sau a administratorilor drumurilor publice, precum și sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării legii. S-a urmărit readucerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 la scopul său inițial, respectiv prevenția accidentelor și dobândirea unui comportament responsabil al conducătorilor auto.

14. Se arată că limbajul juridic este clar, previzibil și neechivoc, din conținutul acestuia lipsind pasajele obscure sau soluțiile normative contradictorii.

Dispozițiile sunt redactate într-un stil specific normativ, prezentând norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în sensul lor curent din limba română. Conceptele și noțiunile utilizate sunt în concordanță cu actul normativ de bază în care se integrează, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, iar detalierea diferitelor situații procedurale este departe de a fi ambiguă, fiind redată previzibil și univoc, cu respectarea Legii nr. 24/2000.

15. Se mai arată că, sub aparența unor critici referitoare la ambiguitatea și neclaritatea textelor de lege, se solicită, în fapt, interpretarea acestora, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale. Invocarea unei eventuale neclarități nu intră în sfera exercitării controlului de constituționalitate, ci mai degrabă ține de stricta interpretare și aplicare a legii. De asemenea, susținerile autorului sesizării care țin expres de corelarea tehnico-legislativă nu pot face obiectul sesizării de neconstituționalitate, neintrând în sfera contenciosului constituțional.

16. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul controlului de constituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie Legea pentru modificarea art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea vizează, în mod punctual, articolul unic [cu referire la art. 109 alin. (3) și (4)] din lege, precum și eliminarea din corpul legii a fostelor alin. (5) și (12) ale art. 109 cuprinse în articolul unic al legii în varianta sa redacțională anterioară Deciziei nr. 684 din 6 noiembrie 2018.

19. Articolul unic [cu referire la art. 109 alin. (3) și (4)] din lege are următorul cuprins:

„Articol unic. — *Articolul 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: [...]*

„(3) *Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*

(4) *Dispozitivele destinate măsurării vitezei se instalează exclusiv pe autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele*

distinctive ale poliției rutiere. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate măsurării vitezei se utilizează la o distanță maximă de 10 metri de autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei din autovehicule care nu prezintă înscrisurile și însemnele distinctive, de către polițiști care nu poartă uniforme, cu înscrisuri și însemne distinctive, conform alin. (1) și care nu sunt amplasate în locuri vizibile.”

20. Articolul unic [cu referire la art. 109 alin. (5) și (12)] din legea în varianta sa redacțională anterioară Deciziei nr. 684 din 6 noiembrie 2018 avea următorul cuprins:

„Articol unic. — *Articolul 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*

(5) *Autovehiculele pe care sunt instalate dispozitivele radar pot fi utilizate staționar sau în mișcare. [...]*

(12) *Pentru amenzile contravenționale în cuantum de până la 20 puncte-amendă, contravenientul poate achita pe loc agentului constator jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege.”*

21. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) **Parcursul legislativ al legii analizate**

22. Legea pentru modificarea art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice a fost adoptată de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, la 7 martie 2018, iar de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la 5 iulie 2018.

23. Președintele României a formulat o obiecție de neconstituționalitate cu privire la legea analizată, iar Curtea, prin Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 18 ianuarie 2019, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile articolului unic [cu referire la art. 109 alin. (6)—(11), (13) și (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002] din Legea pentru modificarea art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt neconstituționale.

24. Conform art. 147 alin. (2) din Constituție, Senatul a reexaminat legea analizată și, în calitate de Cameră de reflecție, a adoptat-o la data de 15 aprilie 2019, iar Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a adoptat legea menționată la data de 14 mai 2019.

25. Legea astfel reexaminată a fost depusă la secretarii generali ai celor două Camere la data de 29 mai 2019, iar la 4 iunie 2019 a fost transmisă Președintelui României spre promulgare. La 12 iunie 2019, Președintele României a formulat prezenta obiecție de neconstituționalitate.

(2) **Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**

26. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba de o lege adoptată și nepromulgată, cât și sub cel al titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind formulată de Președintele României.

27. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța constituțională, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar potrivit art. 77

alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare. Luând act de faptul că obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 10 zile prevăzut de art. 77 alin. (3) din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța constituțională.

(3) Analiza obiecției de neconstituționalitate

28. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată că reexaminarea realizată conform art. 147 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia *„în cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”*, presupune deschiderea de drept a procedurii de reexaminare a legii de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu decizia Curții Constituționale, în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție. În cadrul acestei proceduri, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării, și, în măsura în care se impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii ca operațiune de tehnică legislativă, fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză (Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018, paragraful 187, și Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 32).

29. De regulă, reexaminarea vizează numai prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale, excepție făcând ipotezele în care (i) alte prevederi se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale sau (ii) alte prevederi care, deși nu sunt în relație indisolubilă cu acestea, trebuie recorelate ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale. În această din urmă ipoteză, însă, modificarea operată în scopul recorelării nu poate fi una care să vizeze substanța legii (Decizia nr. 250 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2018, paragraful 61).

30. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate privind articolul unic [cu referire la art. 109 alin. (3) și (4)] din lege, Curtea constată că cele două texte modificate au format obiectul controlului de constituționalitate a priori realizat prin Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018. Curtea, la paragraful 68 al deciziei anterioare, a statuat că nu poate reține criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la acestea, astfel încât a constatat constituționalitatea celor două texte legale. Prin urmare, acestor texte nu li se puteau aduce niciun fel de modificări decât dacă erau într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale sau dacă, deși nu erau în relație indisolubilă cu acestea, trebuiau recorelate ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale.

31. Articolul unic [cu referire la art. 109 alin. (3)] din lege avea în forma sa inițială următorul cuprins: *„(3) Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.”* După reexaminare, acesta a dobândit următorul cuprins: *„(3) Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.”*

32. Curtea reține așadar că, în urma reexaminării, textul criticat, față de forma sa inițială, cuprinde sintagma *„mijloacelor tehnice certificate”*. Este o adăugare nepermisă în conținutul

acestuia, având în vedere că modificarea astfel operată nu vizează dispoziții constatate ca fiind neconstituționale, nu se află în legătură indisolubilă cu acestea și nu este un text care trebuie recorelat ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale. Din contră, se consacră o nouă soluție legislativă în sensul că mijloacele tehnice certificate ar constitui un dispozitiv destinat măsurării vitezei, ceea ce reprezintă în sine o confuzie terminologică. Potrivit art. 6 pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, mijlocul tehnic certificat este dispozitivul care dovedește consumul de produse ori substanțe stupefiante sau al medicamentelor cu efecte similare acestora ori prezența în aerul expirat a alcoolului sau prin care se probează încălcări ale unor reguli de circulație, în timp ce, potrivit art. 6 pct. 20 din aceeași ordonanță de urgență, mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic este dispozitivul care stabilește concentrația de alcool în aerul expirat ori *destinat măsurării vitezei*. Mai mult, dispozițiile art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 4, lit. b) pct. 2, lit. c) pct. 3 și lit. d) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 stabilesc, pentru toate contravențiile săvârșite prin încălcarea limitelor legale de viteză, că depășirea vitezei maxime admise este *„constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic”*. Așadar, deși mijlocul tehnic certificat nu este și nu poate fi un dispozitiv de măsurare a vitezei, legiuitorul îl califică drept un astfel de dispozitiv, ceea ce reprezintă în sine o încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție în privința componenței de calitate a legilor.

33. Articolul unic [cu referire la art. 109 alin. (4)] din lege avea în forma sa inițială următorul cuprins: *„(4) Dispozitivele destinate măsurării vitezei se instalează exclusiv pe autovehicule care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere și care sunt poziționate vizibil. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate măsurării vitezei se utilizează la o distanță maximă de 10 metri de autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei din autovehicule care nu prezintă înscrisurile și însemnele distinctive, de către polițiști care nu poartă uniforme, cu înscrisuri și însemne distinctive, conform alin. (1).”* După reexaminare, acesta a dobândit următorul cuprins: *„(4) Dispozitivele destinate măsurării vitezei se instalează exclusiv pe autovehicule care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate măsurării vitezei se utilizează la o distanță maximă de 10 metri de autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei din autovehicule care nu prezintă înscrisurile și însemnele distinctive, de către polițiști care nu poartă uniforme, cu înscrisuri și însemne distinctive, conform alin. (1) și care nu sunt amplasate în locuri vizibile.”*

34. Având în vedere că legiuitorul a operat în cadrul reexaminării o asemenea modificare asupra unui text care nu a fost constatat ca fiind neconstituțional, care nu era în legătură directă cu vreun astfel de text și care nu trebuia recorelat ca urmare a Deciziei nr. 684 din 6 noiembrie 2018, coroborat cu faptul că textul introdus creează un dubiu cu privire la obiectul amplasării/ poziționării, și anume autovehiculul sau dispozitivul de măsurare a vitezei, Curtea constată că au fost depășite limitele reexaminării prevăzute de art. 147 alin. (2) din Constituție. Chiar dacă intervenția legislativă operată a avut ca intenție de reglementare fluentă textului, astfel de intervenții nu pot fi acceptate în procedura reexaminării, care redeschide procedura legislativă numai în privința textelor constatate ca fiind neconstituționale, a textelor aflate în legătură indisolubilă cu acestea și a altor texte care trebuie recorelate ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale.

35. Cu privire la criticile de neconstituționalitate ce vizează eliminarea conținutului normativ cuprins în articolul unic [cu referire la art. 109 alin. (5) și (12)] din legea în varianta sa redacțională anterioară Deciziei nr. 684 din 6 noiembrie 2018, Curtea observă că dispozițiile articolului unic [cu referire la art. 109 alin. (6)—(11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002] din legea criticată în varianta sa redacțională inițială au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 684 din 6 noiembrie 2018. Aceste alineate sunt succesive în raport cu cele a căror eliminare este criticată în prezenta cauză.

36. Curtea reține că textul alin. (5) din redactarea inițială a legii se află în legătură directă cu alin. (6) constatată ca fiind neconstituțional, în sensul că textul alin. (5) stabilea că autovehiculele pe care sunt instalate dispozitivele radar pot fi utilizate staționar sau în mișcare, iar, ulterior, alin. (6) dezvoltă teza referitoare la autovehiculele utilizate staționar. Aceasta este interpretarea corectă pentru că, în caz contrar, dacă s-ar accepta ideea că prin conținutul său alin. (5) consacra el însuși posibilitatea utilizării staționare sau în mișcare a autovehiculelor pe care sunt instalate dispozitivele radar, ar fi însemnat că, în prezent, norma în vigoare nu ar permite utilizarea staționară sau utilizarea în mișcare a acestor autovehicule. Or, art. 109 alin. (2) din ordonanța de urgență în vigoare, potrivit căruia „*constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției*”, nu distinge între cele două modalități de utilizare, astfel că aceste autovehicule sunt utilizate atât staționar, cât și în mișcare. Prin urmare, legiuitorul avea competența constituțională de a elimina acest text în cadrul procedurii reexaminării.

37. Curtea mai reține că textul alin. (12) din redactarea inițială a legii nu se află în legătură indisolubilă cu alin. (13) constatată ca fiind neconstituțional. Alin. (13) prevedea că „*În cazul prevăzut la alin. (12), agentul constatator eliberează contravenientului chitanța reprezentând contravaloarea amenzii, în care se menționează data, numele și prenumele contravenientului, fapta săvârșită, actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, numele, prenumele și semnătura agentului constatator, nemaifiind necesară încheierea procesului-verbal de constatare a contravenției dacă nu se dispune și o sancțiune contravențională complementară*”.

39. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că articolul unic [cu referire la alin. (3) și (4) și la eliminarea fostului alineat (12)] din Legea pentru modificarea art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice este neconstituțional.

2. Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că articolul unic [cu referire la eliminarea fostului alineat (5)] din Legea pentru modificarea art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice este constituțional în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 iulie 2019.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Curtea a constatat că modificarea propusă prin alin. (13), dat fiind faptul că nu se emite un proces-verbal de constatare a contravenției, duce la lipsirea contravenientului de posibilitatea de a solicita unei instanțe de judecată constatarea nelegalității aplicării sancțiunii, fiind încălcate prevederile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție. Prin urmare, alin. (12), care vizează posibilitatea acordată contravenientului ca, pentru *amenzile contravenționale în cuantum de până la 20 puncte-amendă, să achite pe loc agentului constatator jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege*, avea un conținutul juridic bine determinat, nu era într-un raport de necesară corelare cu alin. (13), astfel încât legiuitorul nu avea competența constituțională de a-l elimina în faza reexaminării legii.

38. Curtea mai reține că art. 109 alin. (6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aveau un conținut similar cu alin. (12) analizat în prezenta cauză și cu alin. (13) constatată ca fiind neconstituțional. Art. 109 alin. (6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a fost în vigoare până în data de 24 august 2018, dată la care a fost abrogat prin Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, lege adoptată la 27 iunie 2018 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 25 iulie 2018. Prezenta lege, în forma sa inițială, adoptată la 5 iulie 2018, reintroducea aceste texte. Dat fiind că legea criticată a fost contestată potrivit art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, ea nu a mai intrat în vigoare, iar în momentul de față, în reexaminare, legiuitorul a eliminat textul tocmai pentru a-l corela cu Legea nr. 203/2018. Totuși, o asemenea conduită este contrară jurisprudenței Curții Constituționale, întrucât în cadrul reexaminării nu pot fi modificate/completate/eliminate texte care nu au format obiectul controlului de constituționalitate și care nu se află într-o corelare cu vreun alt text constatată ca fiind neconstituțional din corpul legii. Legiuitorul trebuia să reglementeze, în realitate, actul pe care îl emite agentul constatator [proces-verbal], și nu să elimine posibilitatea plății amenzii la acesta. Prin urmare, legiuitorul nu avea competența constituțională de a elimina acest text în cadrul procedurii reexaminării în scopul de a-l corela cu realitatea normativă existentă, având în schimb posibilitatea, într-o atare situație anacronică, să nu adopte legea tocmai pentru a se iniția o altă propunere legislativă care să modeleze conținutul normativ al celei analizate în cauza de față cu noul cadru normativ.

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului și în folosința gratuită a Patriarhiei Române, pentru Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale, a unui imobil aflat în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 863 lit. e) și al art. 874 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 288, 296 și 349 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului a unui imobil aflat în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Se aprobă darea în folosința gratuită a Patriarhiei Române pentru Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale a imobilului prevăzut la alin. (1), pentru o durată de 49 de ani, în scopul asigurării nevoilor administrative și de funcționare.

(3) Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale asigură folosința bunului prevăzut la alin. (1) potrivit destinației în vederea căreia a fost acordată folosința gratuită și suportă cheltuielile de întreținere a imobilului.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a imobilului prevăzut la art. 1 alin. (1).

Art. 4. — Secretariatul de Stat pentru Culte și Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificarea corespunzătoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Costin Mihalache
Secretariatul de Stat pentru Culte,
Victor Opaschi,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 21 octombrie 2019.
Nr. 754.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unui imobil aflat în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte, care trece din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului și în folosința gratuită a Patriarhiei Române, pentru Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Nr. MFP	Adresa imobilului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Persoana juridică căreia i se acordă dreptul de folosință gratuită	Caracteristicile tehnice ale imobilului
INV PPS-503-2015	Str. Couvent nr. 12, Limours, Republica Franceză	Secretariatul de Stat pentru Culte, proprietate privată a statului CUI 26429279	Secretariatul de Stat pentru Culte, proprietate publică a statului	Patriarhia Română pentru Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale	Suprafața terenului: 5.325 mp Regim de înălțime: S + P + 2E + M Suprafața construită la sol: 418,17 mp Suprafața desfășurată: 2.090,85 mp

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României

Având în vedere:

— Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000;

— Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.279/2017*) privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției sinteză și evaluare activitate sportivă nr. 5.274 din 24.09.2019,

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice prevedere contrară se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul tineretului și sportului,
Constantin-Bogdan Matei

București, 2 octombrie 2019.

Nr. 943.

*) Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.279/2017 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României

CAPITOLUL I

Comisia de analiză și verificare a cererilor de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României

Art. 1. — (1) Comisia de analiză și verificare a cererilor de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, denumită în continuare *Comisia*, funcționează în cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și este constituită prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(2) Comisia este formată din personal angajat al Ministerului Tineretului și Sportului, având în vedere prevederile Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a prevederilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și ale Hotărârii Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Comisia are în componență un președinte, doi membri și un secretar. Secretarul are atribuții exclusive de secretariat.

Art. 3. — Comisia îndeplinește următoarele atribuții:

a) primește cererile de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României și documentația aferentă, conform prevederilor legale;

b) studiază documentația transmisă, regulamentele, statutele, istoricul activității propuse, echipamentele de concurs, materialele sportive și instalațiile folosite, precum și orice alte materiale documentare considerate elocvente pentru susținerea cererii;

c) asigură, prin intermediul direcției de specialitate, corespondența cu solicitanții, în vederea completării documentației, a programului demonstrațiilor și stabilirii graficului de vizionări;

d) solicită puncte de vedere și/sau precizări de la federațiile sportive naționale cu scop și obiect de activitate asemănător, precum și puncte de vedere de la alți factori cu atribuții în dezvoltarea educației fizice și sportului;

e) întocmește procesele-verbale ale vizionărilor, care se anexează la raportul final;

f) urmărește dinamica recunoașterii practicării noilor ramuri de sport pe plan internațional, precum și interesul la nivel național pentru practicarea acestora;

g) se întrunește pentru analiza proceselor-verbale întocmite în urma vizionării demonstrațiilor propuse de către solicitanți și elaborarea raportului final de acordare sau respingere, după caz, a recunoașterii existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României;

h) prezintă în raportul final concluziile privind caracteristicile activității respective, interesul la nivel național, valențele sale sociale și instructiv-educative și necesitatea recunoașterii oficiale;

i) asigură, prin secretariatul Comisiei, arhivarea dosarelor solicitărilor de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, cu documentația aferentă acestora.

Art. 4. — Președintele Comisiei are următoarele atribuții:

a) convoacă ședințele de lucru;

b) delegă membrii Comisiei pentru analiza documentației și participarea la vizionările demonstrațiilor propuse de către solicitanți;

c) prezintă conducerii Ministerului Tineretului și Sportului, prin intermediul direcției de specialitate, graficul anual al vizionărilor;

d) propune spre aprobare notele de fundamentare și ordinele de deplasare ale membrilor Comisiei în vederea participării la vizionări;

e) semnează corespondența Comisiei cu federațiile sportive naționale;

f) contrasemnează corespondența cu solicitanții prin intermediul direcției de specialitate;

g) semnează din partea Comisiei rapoartele de propunere sau respingere a recunoașterii existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, cu respectarea legislației în vigoare.

CAPITOLUL II

Funcționarea Comisiei

Art. 5. — Comisia își desfășoară activitatea în ședințe stabilite pentru:

a) analiza cererilor de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României și a documentației aferente, conform prevederilor legale;

b) întocmirea graficului anual, trimestrial și lunar de vizionări ale demonstrațiilor;

c) dezbateri în vederea elaborării raportului final de propunere a recunoașterii sau respingerii, după caz.

Art. 6. — Criteriile de determinare a unicității activității propuse sunt următoarele:

a) existența unui cadru competițional sportiv între două sau mai multe echipe sau indivizi;

b) existența unui ansamblu de exerciții fizice complexe sau de probe sportive specializate printr-o tehnică distinctă și un profil propriu de efort;

c) existența unor reguli de concurs specifice și unei performanțe de un anumit gen, evaluată după un anumit cod și printr-un sistem de unități de măsură proprii;

d) existența unor probe sportive având aceleași structură motrică, elemente și procedee tehnice, tip de efort, condiții și mod asemănător de reglementare, alcătuire și evaluare, pe același aparat sau cu același obiect de întrecere, pe același spațiu de joc;

e) existența unui profil internațional.

Art. 7. — (1) Comisia stabilește conformitatea documentației transmise de către solicitant la registratura Ministerului Tineretului și Sportului.

(2) Corespondența dintre Comisie și solicitant se realizează prin intermediul direcției de specialitate, pentru stabilirea coordonatelor de vizionare a demonstrațiilor.

(3) Președintele Comisiei nominalizează un responsabil de lucru pentru fiecare cerere și documentație depusă. Responsabilul va asigura studierea documentelor transmise de solicitanți, participarea împreună cu cel puțin un membru al Comisiei la vizionări, întocmirea procesului-verbal ca urmare a efectuării vizionărilor și informarea Comisiei despre caracteristicile activității propuse a fi recunoscută.

(4) Se efectuează minimum trei vizionări de demonstrații. Fiecare membru al Comisiei trebuie să participe la cel puțin o vizionare.

(5) Graficul vizionărilor se stabilește în funcție de specificul activității, programul demonstrațiilor propus de către solicitanți, programul Comisiei. Vizionările demonstrațiilor se efectuează pe teritoriul României, urmărind participarea unui număr cât mai mare de persoane, din cât mai multe județe.

(6) În cadrul notificării Comisiei privind programul demonstrațiilor, solicitantul va menționa locul, data și ora desfășurării acestora. În cazul în care, din motive întemeiate, solicitantul nu poate respecta programul demonstrațiilor propus, acesta poate solicita Comisiei reprogramarea vizionărilor.

(7) După finalizarea ultimei vizionări, Comisia se va reuni în ședință de lucru în vederea elaborării raportului final. Toate hotărârile Comisiei vor fi luate cu majoritatea simplă a voturilor exprimate de membrii acesteia.

(8) Pe parcursul studierii și analizării documentației, precum și al vizionărilor și dezbaterilor, membrii Comisiei sunt obligați să asigure confidențialitatea.

(9) Raportul final al Comisiei, de acordare sau de respingere, după caz, a recunoașterii existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, va fi înaintat spre aprobare conducerii Ministerului Tineretului și Sportului. În cazul în care sunt întrunite toate elementele legale în vigoare se va propune emiterea ordinului de recunoaștere a existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2008

privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) —

textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.413(97) și MSC.443(99) ale Comitetului de siguranță maritimă

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 29.366/1.332 din 31 iulie 2019 pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) — textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.413(97) și MSC.443(99) ale Comitetului de siguranță maritimă,

ținând seama de prevederile art. VIII(b)(vi)(2)(bb) și ale art. VIII(b)(vii)(2) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS 1974), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, ale Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 675/2010 pentru publicarea acceptării Codului internațional din 2008 privind stabilitatea navei în stare intactă (Codul IS din 2008), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.267(85) a Comitetului Securității Maritime din 4 decembrie 2008,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 pct. 20, precum și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008) — textul consolidat al amendamentelor adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.413(97) și MSC.443(99) ale Comitetului de siguranță maritimă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020.

p. Ministrul transporturilor,
Ion Iordăchescu,
secretar de stat

București, 12 septembrie 2019.
Nr. 1.265.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MSC.443(99)
(adoptată la 24 mai 2018)

Amendamente la partea A din Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă
(Codul IS din 2008)

Comitetul de siguranță maritimă, amintind articolul 28(b) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale, referitor la funcțiile Comitetului, amintind, de asemenea, Rezoluția MSC.267(85) prin care a adoptat Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă („Codul IS din 2008”),

amintind în plus Rezoluția MSC.413(97) prin care a adoptat amendamente la introducerea și partea A din Codul IS din 2008, luând notă de prevederile referitoare la procedura pentru amendamente la introducerea și la partea A din Codul IS din 2008, menționate în regula II-1/2.27.1 din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare („Convenția”), așa cum a fost modificată prin Rezoluția MSC.269(85),

recunoscând necesitatea includerii în Codul IS din 2008 a unor prevederi referitoare la nave care efectuează operațiuni de manevrare a ancorei, de ridicare și de remorcare, inclusiv remorcare de escortare,

luând în considerare, la cea de-a nouăzeci și noua sesiune a sa, amendamentele la partea A din Codul IS din 2008, propuse și difuzate în conformitate cu articolul VIII(b)(i) din Convenție:

1 adoptă, în conformitate cu articolul VIII(b)(iv) din Convenție, amendamentele la partea A din Codul IS din 2008, așa cum a fost amendat prin Rezoluția MSC.413(97), al căror text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2 este de acord că prezenta rezoluție și Rezoluția MSC.413(97) trebuie citite și interpretate împreună ca un singur instrument;

3 stabilește, în conformitate cu articolul VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție, că amendamentele menționate se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2019, cu excepția situației în care, înainte de această dată, mai mult de o treime din guvernele contractante la Convenție sau guvernele contractante ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin decât 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale au notificat secretarului general al Organizației obiecțiile lor cu privire la amendamente;

4 invită guvernele contractante la Convenție să ia notă de faptul că, în conformitate cu articolul VIII(b)(vii)(2) din Convenție, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2020, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 3 de mai sus;

5 solicită secretarului general al Organizației, în aplicarea articolului VIII(b)(v) din Convenție, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținut în anexă tuturor guvernelor contractante la Convenție;

6 solicită, de asemenea, secretarului general al Organizației să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție;

7 solicită în plus secretarului general să pregătească un text consolidat al amendamentelor adoptate prin prezenta rezoluție și Rezoluția MSC.413(97).

Amendamente la Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008)

[textul consolidat al amendamentelor adoptate prin rezoluțiile MSC.413(97) și MSC.443(99)]

INTRODUCERE**1 Scop**

1 Partea introductivă a paragrafului 1.2 este înlocuită cu următoarea:

„1.2 Cu excepția cazului în care se specifică altfel, prezentul cod conține criteriile de stabilitate în stare intactă aplicabile navelor și altor vehicule marine cu lungimea mai mare sau egală cu 24 m, menționate mai jos. Codul oferă, de asemenea, criteriile de stabilitate în stare intactă aplicabile aceluiași nave și vehicule marine atunci când efectuează anumite operațiuni.”

2 În paragraful 1.2, după subparagraful .6 existent se introduc următoarele noi subparagrafe de la .7 la .9:

„7 nave care efectuează operațiuni de manevrare a ancorei;

.8 nave care efectuează operațiuni de remorcare portuară, costieră sau în larg, precum și operațiuni de escortare;

.9 nave care efectuează operațiuni de ridicare;”

și subparagrafele rămase se renumerează în consecință.

2 Definiții

3 După paragraful 2.26 existent se introduc următoarele paragrafe noi de la 2.27 la 2.31:

„2.27 *Navă care efectuează operațiuni de manevrare a ancorei* înseamnă o navă care efectuează operațiuni de lansare, recuperare și re poziționare a ancorelor și parâmelor de acostare conexe ale platformelor sau ale altor nave. Forțele care intervin în manevrarea ancorei sunt în general asociate cu forța de tracțiune exercitată de vinci asupra cablului și pot include forțe verticale, transversale și longitudinale aplicate în punctul de remorcare și pe rola de ghidare pupa.

2.28 *Navă care efectuează operațiuni de remorcare portuară* înseamnă o navă care efectuează o operațiune destinată asistării navelor sau altor structuri plutitoare în ape adăpostite, în mod normal în timpul intrării în port sau părăsirii acestuia și pe durata operațiunilor de acostare sau plecare de la dană.

2.29 *Navă care efectuează operațiuni de remorcare costieră sau în larg* înseamnă o navă care efectuează o operațiune destinată asistării navelor sau altor structuri plutitoare, în afara apelor adăpostite, în care forțele asociate remorcajului sunt adesea o funcție de forța de tracțiune la punct fix a navei.*

2.30 *Navă care efectuează operațiuni de ridicare* înseamnă o navă care efectuează o operațiune care implică ridicarea sau coborârea obiectelor folosind forțe verticale cu ajutorul vinciurilor, al macaralelor, al cadrelor-Â sau al altor dispozitive de ridicat. Navele de pescuit nu trebuie să fie incluse în această definiție.

2.31 *Navă care efectuează operațiuni de escortare* înseamnă o navă angajată în mod specific în guvernarea, oprirea sau controlarea în orice alt mod a navei asistate, pe durata unei manevre obișnuite sau a unei manevre de urgență, în timpul căreia forțele necesare guvernării sau opririi sunt generate de forțele hidrodinamice ce acționează asupra corpului navei și apendicelor sale și de forțele de împingere exercitate de unitățile de propulsie (a se vedea și figura 2.8-1).”

NOTE DE SUBSOL

4 Nota de subsol existentă la paragraful 2.29 se renumerează ca nota de subsol 3, iar notele de subsol rămase se renumerează în consecință*.

* Aceste note de subsol sunt destinate doar ca referință și nu fac parte din amendamentele adoptate.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN
privind aprobarea hărților strategice de zgomot
pentru Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Luând în considerare Referatul Direcției transport feroviar nr. 29.855 din data de 30.07.2019 pentru aprobarea hărților strategice de zgomot pentru Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.,

având în vedere prevederile art. 93 din Legea nr. 121/2019 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiant, în temeiul prevederilor art. 65 lit. b) din Legea nr. 121/2019 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiant și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă hărțile strategice de zgomot ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. conform prevederilor legale în vigoare, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.103/2014 privind aprobarea hărților strategice de zgomot și a planurilor de acțiune

pentru căile ferate principale cu trafic mai mare de 30.000 de treceri de trenuri/an ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 7 iulie 2014.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Călin Cristian Forț,
secretar de stat

București, 26 septembrie 2019.
Nr. 1.337.

*) Anexa nu poate fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, din motive de natură tehnico-redacțională, respectiv datorită complexității hărților, acestea fiind disponibile în format electronic pe pagina de internet a Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., <http://www.cfr.ro>, secțiunea „Protecția mediului/hărți strategice de zgomot”.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN**privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat
în comuna Vânători-Neamț, județul Neamț, în Lista
monumentelor istorice, cu denumirea Schit Nifon,
și a patru componente în grupa valorică B**

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. d) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Schitul Nifon și patru componente din cadrul ansamblului situat în comuna Vânători-Neamț, județul Neamț, cu codul în Lista monumentelor istorice NT-I-a-B-21121.

(2) Se clasează patru componente ale ansamblului situate la aceeași adresă poștală în categoria sit, Ruine Biserică, având codul în Lista monumentelor istorice NT-I-s-B-21121.01, Fântână, având codul în Lista monumentelor istorice NT-I-s-B-21121.02, Stâncă, având codul în Lista monumentelor istorice NT-I-s-B-21121.03, Ruine chilii, având codul în Lista monumentelor istorice NT-I-s-B-21121.04.

(3) Zona de protecție a monumentului istoric este cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 13 mai 2019.

Nr. 2.407.

ANEXĂ

**Zona de protecție a Schitului Nifon, comuna Vânători-Neamț,
județul Neamț**

Coordonatele punctelor de contur:	6,589031.701066113,634416.56097819;
1,588857.678968069,634656.591458251;	7,588837.676428064,634452.565550199;
2,588923.687350085,634724.600094268;	8,588755.666014043,634542.576980222;
3,589031.701066113,634654.59120425;	9,588811.673126057,634610.585616239;
4,589121.712496136,634574.58104423;	10,588857.678968069,634656.591458251.
5,589127.713258137,634470.567836204;	

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

